Забѣлежванїе. За тѫжъ работѫ е направенъ единъ инштрѹментъ съ двѣ антлїи (толѹмбы), что-то съ единъ-тѫ бносѧ докторъ-тъ въздѹхъ чистъ въ лекове-ты на удавеный-тъ, и съ дрѹгъ-тѫ го изважда вънъ часто, доклѣ удавеный-тъ си съвземе дыханїе то, и кръвообращенїе-то. Съ тоѧ начинъ могѫтъ да сѧ исцѣлѫтъ и кон-то сѧ удавѭтъ отъ убѣсванїе, и кон-то сѧ удавѭтъ отъ дрѹгы съ рѫцѣ, и вѫжа, и кон-то сѧ удавѭтъ отъ дымъ на вѫглеща-та или изваряемо гроздїе.

§. 292.

Лѣкова рѣма,	Бѣл.
Πνευμονιμαστικὴ καταῤῥοὴ	Гр.
Катáро полмонéре,	Ит.
Йкъ джнерйнъ невазилй,	Тѹр.

Познанїе. Кога проста-та рема сѧ презрѣ и премине въ лека, тогава става лекова-та рема и кашлица-та; и това сѧ казва и присипѫванїе или хрѹпѹтница.

Исцѣленїе. На тѫжъ лековѫ ремѫ ползѹва кръвопѹсканїе-то тисана-та отъ сандало 862 кѫзьтъ 1067, течно-то лавдано 692, цвѣтове-ти на филирѫ-тѫ 1197, да брьзва и шїѫ-тѫ съ вѫнѫно платно, и ако сѧ утѣснѫва често отъ кашлицѫ, тѹрѫ съ прьста си на шїѫ тѫ си по мало миндадыръ-рѹхѹ, и абїе сѧ разхлаждава. Казва Иппократъ, какъ "Колко-то страни постнѧхѫ, „съ топлы-ты сѧ исцѣлѫвѫтъ, вънъ само отъ колко-то имѫтъ да течѫтъ кръвь... Афор. 22 .

§. 293.

Давйтелна рѣма,	Бѣл.
Πνιγηρὸς καταῤῥους,	Гр.
Катáро сѹфокативо,	Ит.
Боґѹламадже невазйлъ,	Тѹр.

Познанїе. Казахме доволно въ § 170, какъ проста-та рема е една блага досадна, кой-то истича отъ миктиры-ты на человѣческый тъ носъ въ устѫ-тѫ мѹ, и по лека отъ естествеиѫ-тѫ сльзѫ; а сльза-та кога слазѫ въ носа достига въ грѫло-то. Давителна-та рема сѧ слѹчава на прѣстарѣлы-ты, кон-то страдаѫхѫ отъ въспаленїе-то на грѫло-то, и шїѫ-тѫ. Тѫ сѧ слѹчава многажды нечаѧнно и въ нощно врѣмѧ; страдатель-тъ тогава осѣща силнѫ горѫщинѫ и трѹднодыханїе голѣмо и давително, кашлицѫ силнѫ и притѣсненїе въ грѫды-ты си, на времени таѧ болѣсть